

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผน
ไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Management of Professional Learning Community of
Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators,
Faculty of Allied Health Sciences, Northern College

จตุพร แพงจักร¹ ปภาดา หอมจันทร์²
Jatuporn Pangjak, Paparda Homchan

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น และ 2) การเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะผู้บริหารหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น จำนวน 30 คน เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสนใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถาม การสนใจในการให้ข้อมูลของการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ ด้านการเป็นผู้นำร่วม ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานมีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ท

Received: 2023-01-07 Revised: 2023-03-10 Accepted: 2023-03-14

¹ คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College. Corresponding Author e-mail: walailak27.1987@gmail.com

² คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College.

เทิร์น ไม่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านอายุ แตกต่างกันมีระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารจัดการ; ชุมชนแห่งการเรียนรู้; คณะสหเวชศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of management of professional learning community of Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College and 2) to compare the level of management of professional learning community of Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College. Collecting the data from 30 of administrators, Bachelor of Thai Traditional Medicine , Faculty of Allied Health Sciences, Northern College. As the data of the respondents were important, the respondents must voluntarily provide the information. The research tool was a questionnaire, which contained the checklist section and the 5-level rating scale section. Data were analyzed in terms of frequency, means, standard deviation, t-test. The research results found out that the overall of management of professional learning community of Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College was at a high level. When considering each aspect, all aspects were at a high level. In the order of the sides with descending mean as follows: collaborative teamwork, shared leadership, supportive structure, caring community, professional learning and development, shared vision, respectively. The test compared the characteristics and status of the respondents at different from sex, educational level and experience were average the level of management of professional learning community of Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College wasn't different. The characteristics and status of the respondents at different from age was average the level of management of professional learning community of Bachelor of Thai Traditional Medicine Administrators, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College was statistically significant at a level of 0.05.

Keywords: Management; Learning Community; Faculty of Allied Health Sciences

บทนำ (Introduction)

การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและการแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2560-2567) กล่าวถึง การพัฒนาการศึกษาของประเทศบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ 1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีความรู้เชิงวิชาการ และสมรรถนะทางวิชาชีพ โดยมีคุณธรรม จริยธรรม ใฝ่เรียนใฝ่รู้ และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง สามารถประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อเป็นเป้าหมาย และฐานหลักของการพัฒนาประเทศ 2) สังคมไทยเป็นสังคมแห่งคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มีการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทรัพยากรทางปัญญาเพื่อการเรียนรู้ นำไปสู่สังคม แห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีสุขภาวะ ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและเอื้ออาทร ประชาชนทุก คนมีโอกาสได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ 3) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อ การพัฒนาคนอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการศึกษาและ เรียนรู้ มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษาเขตพื้นที่ การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการระดมทรัพยากร และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน รวมทั้งความร่วมมือในภูมิภาคและกับนานาชาติมากขึ้นอันจะนำไปสู่ความสามารถในการร่วมมือ และแข่งขันของประเทศและการอยู่ร่วมกันกับพลโลกอย่างสันติสุข มีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน ปัจจุบันผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เป็นผู้ที่ สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 6) หลักสูตรการแพทย์ แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ทำการค้นคว้าวิจัยและงานวิจัยจำนวนมาก ยืนยันว่า การที่ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์มีความรู้ ทักษะที่เหมาะสม รวมถึงการเตรียม ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ใหม่ให้มีสมรรถนะที่ดีเยี่ยมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้าน การเรียนของนักเรียน (Darling-Hammond, 1999: 166-173 และ Brookfield & Stephen, 1995: 44) โดยแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นมืออาชีพดังกล่าวได้นั้น คือ การสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เนื่องจากแนวคิดชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ ซึ่งชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพจะเป็นการรวมตัว การร่วมมือ การร่วมพลัง การร่วมทำ และการเรียนรู้ร่วมกันของ ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ คณะผู้บริหารหลักสูตรและนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรม ความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน ดำเนินการแบบ ทีมเรียนรู้ โดยผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์เป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารหลักสูตรเป็นผู้ดูแล สนับสนุน เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของ สมาชิกในชุมชน โดยมีเป้าหมายหลักคือเพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2560)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งมีผลงานวิจัยยืนยันตรงกันว่าแนวคิดดังกล่าวการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวในการพัฒนาสถาบันการศึกษาจะส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Stoll. et al., 2003) การพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์สู่การเป็นผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์มีอาชีพตลอดจนการพัฒนาสถาบันการศึกษาภายใต้การแข่งขันทางการศึกษาด้วยระบบคุณภาพและมาตรฐานสากลที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นปัจจุบันประเทศผู้นำทางการศึกษาโลกหลายแห่ง ได้นำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและมีผลลัพธ์เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Vescio, Ross & Adam, 2008) ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในพื้นที่เดียวกัน และระหว่างสถาบันการศึกษาหรือองค์กรอื่นๆ ตลอดจนแผนการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนของประเทศเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติทำให้กระแสนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเริ่มได้รับการกล่าวถึงในกลุ่มของนักวิชาการและนักการศึกษาไทยและมีการศึกษาวิจัยกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันทั้งนี้ การเปลี่ยนผ่านสถาบันการศึกษาสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนโดยการเรียนรู้ของผู้บริหาร ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพนั้นจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทัศน์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งในมิติการศึกษาไทยและต่างประเทศเพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) การให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนสถาบันการศึกษานั้นเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต การปฏิรูปผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม ทั้งนี้ การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดีเช่นนั้น กระทำได้ยากหากขาดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างผู้บริหารผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์และบุคลากรทุกคนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาใดสถาบันการศึกษานึ่งกระทำโดยลำพังโดยปราศจากการให้ความร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษาหรือบริหารจัดการกันเป็นกลุ่ม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือภายในกลุ่มสถาบันการศึกษา

ระดับพื้นที่ให้เกิดเป็นความร่วมมือกันเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียนตอบสนองความต้องการทางการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่ (มินตรา ลายสนิทเสรีกุล, และปิยพงษ์ สุเมตติกุล, 2557)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพให้เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาจะช่วยสร้างความสามัคคีแก่หมู่คณะกระตุ้นให้เกิดการวางแผนลงมือปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติร่วมกันมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเพิ่มพูนคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนให้เกิดขึ้นโดยอาศัยความรับผิดชอบร่วมกันของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ ทั้งสถาบันการศึกษา ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเลือกที่จะศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น เพื่อผลลัพธ์แห่งการสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาศึกษาาระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะคณะผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยคณะคณะผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารคณะและหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ซึ่งกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 6 ด้าน ดังนี้ 1.) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 2.) ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ 3.) ด้านการเป็นผู้นำร่วม 4.) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ 5.) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และ 6.) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารคณะและหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น จำนวน 50 คน (คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, 2564) เป็นกลุ่มตัวซึ่งทำการคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งใช้การกำหนดโควตา จำนวน 30 คน และนำมาใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้

ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสมัครใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถามการสมัครใจในการให้ข้อมูลของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของคณะและหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert's rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด จนไปถึงระดับ 1 หมายถึง มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งการแปลผลระดับค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด จนไปถึงระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อย โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.97 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ (Kajornatthapol P., et. al., 2020)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล คณะคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น และนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คณะคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1.) สถิติพื้นฐานการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา คณะคณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับกำหนดการวัดเป็นการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.) สถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน คณะคณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test Independent)

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 103 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 69.90 และเพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 มีอายุน้อยกว่า 45 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 61.20

การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12) เมื่อพิจารณาารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ ด้านการเป็นผู้นำร่วม ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร($\bar{X}$ = 4.02, 4.09, 4.12, 4.15, 4.18, 4.04) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	4.02	0.45	ระดับมาก
2	ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ	4.09	0.36	ระดับมาก
3	ด้านการเป็นผู้นำร่วม	4.12	0.65	ระดับมาก
4	ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนา วิชาชีพ	4.15	0.41	ระดับมาก
5	ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	4.18	0.82	ระดับมาก
6	ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	3.98	0.14	ระดับมาก
รวมเฉลี่ย		4.12	0.23	ระดับมาก

การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตรมีการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน, ผู้บริหารหลักสูตรสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการ, ผู้บริหารหลักสูตรมีการสร้างเป้าหมายของสถานศึกษาที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.02, 4.05, 3.86) ตามลำดับ

2. ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตรมีการส่งเสริมการยอมรับ และความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน, ผู้บริหารหลักสูตร และผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์มีการร่วมมือกันปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย, ผู้บริหารหลักสูตร และผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์มีการเรียนรู้ของทีมงานด้วยหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 4.12, 4.02, 4.00) ตามลำดับ

3. ด้านการเป็นผู้นำร่วม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตรมีรูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง, ผู้บริหารหลักสูตรมีหลักความสนใจ แบบแผนความคิดอ่าน การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม, ผู้บริหารหลักสูตรมีการควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี และผู้บริหารหลักสูตรมีความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยหลักการมีผู้นำที่ดี ($\bar{X}$ = 4.53, 4.51, 4.19, 4.19) ตามลำดับ

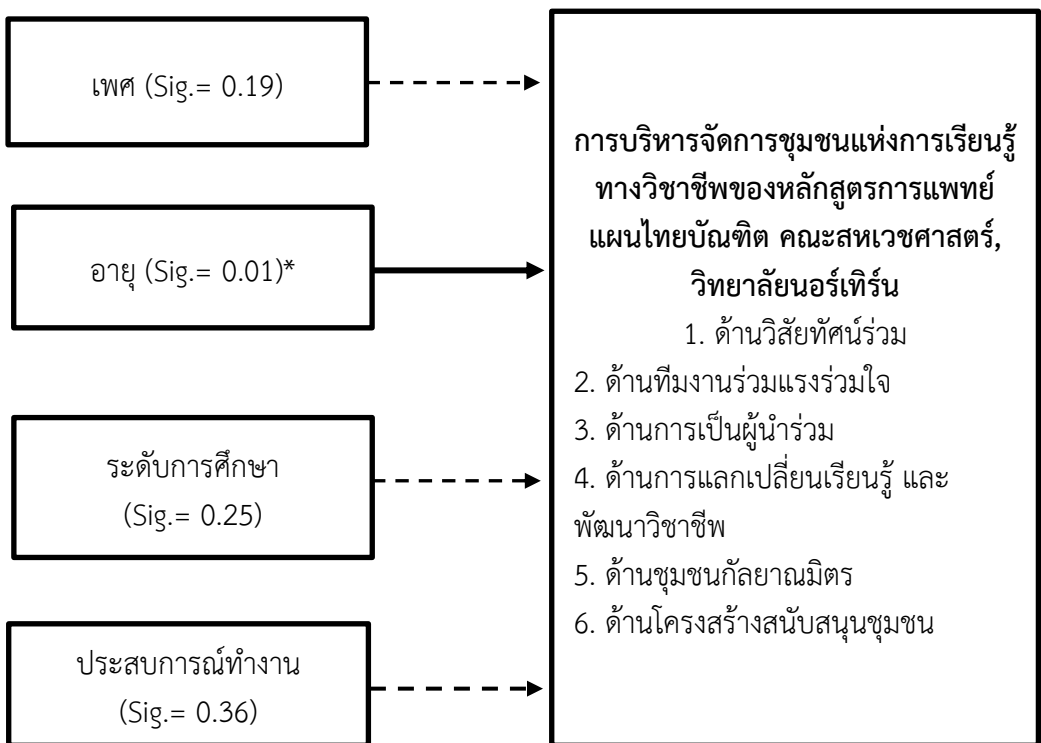
4. ด้านการเป็นผู้นำร่วม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ที่มีความพร้อมและมีความสามารถในการปฏิบัติงานคนเดียวกับกลุ่ม ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ใหม่ที่จะมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการทำงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ซึ่งกันและกัน, ผู้บริหารหลักสูตรมีหลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บ, ผู้บริหารหลักสูตรมีการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ และผู้บริหารหลักสูตรมีการนำองค์ความรู้ที่ดีมาใช้และแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ ($\bar{X}$ = 4.15, 4.01, 4.21, 4.06) ตามลำดับ

5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหาร ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์และบุคลากรร่วมกันสร้างหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรม, ผู้บริหาร ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ และบุคลากรมีวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้, ผู้บริหาร ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ และบุคลากรมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ($\bar{X}$ = 4.10, 4.01, 4.00) ตามลำดับ

6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.98) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สถานศึกษาจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ สถานศึกษาจัดโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้ง

ระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง สถานศึกษาจัดโครงสร้างข้อมูลสารสนเทศและอื่น ๆ ตามที่มีความจำเป็น ($\bar{X}$ = 4.01, 4.05, 3.99) ตามลำดับ

การทดสอบการเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้าน เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอายุแตกต่างกัน มีระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig.)

หมายถึง มีความแตกต่างกัน, —————> หมายถึง ไม่แตกต่างกัน - - - - ->

ภาพที่ 1 การสรุปผลสมมติฐานการวิจัย : คณะผู้วิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น มีประเด็นที่สามารถอภิปรายผลได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. ระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านทีมงานร่วมแรงร่วมใจ, ด้านการเป็นผู้นำร่วม, ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน, ด้านชุมชนกัลยาณมิตร, ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ, ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพ คำวาง, (2559) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการพัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์สู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกพล อยู่ภักดี และ วัลลภา อารีรัตน์, (2559) ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในสถาบันการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี ไชยภักดี, (2560) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ทองทวีชัยศ, (2560) ผลการวิจัยพบว่า ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธมลพรรณ คันธนู, (2562) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถาบันการศึกษา จังหวัดสุโขทัย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญญัติ ลาภผล, (2562) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การทดสอบการเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านอายุ แตกต่างกันมีระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารหลักสูตร ผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ที่มีอายุมากกว่ามีความสามารถในการปฏิบัติงานและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถาบันการศึกษาสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า อีกทั้งยังมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ทั้งการสร้างเป้าหมายของสถานศึกษาที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพ มีการร่วมมือกันปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีรูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีการควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถสร้างหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรม สามารถจัดโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชน มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ส่งผลให้อายุส่งผลต่อการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญญัติ ลามผล, (2562) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาดังนี้

1. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ควรมีการสร้าง และพัฒนาวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจในชุมชนและสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนได้มากขึ้น

2. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ควรมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกันระหว่างชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายที่ทุกฝ่ายต้องการร่วมกัน

3. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ควรให้ความสำคัญกับการสร้างความไว้วางใจในการปฏิบัติงานร่วมกันในสถานศึกษา ควรยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ควรส่งเสริมให้มีการแก้ไขปัญหาความเสี่ยงที่เกิดและผลสะท้อนกลับมาร่วมกัน และร่วมกันการสร้างความผูกพันหรือความเป็นส่วนร่วมในความเสี่ยงและผลสะท้อนกลับจากการดำเนินงานในสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

4. การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ควรให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงจังโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน เพื่อให้เกิดความสามัคคีและสามารถปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต คณะสหเวชศาสตร์, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น สามารถนำไปใช้ในการสร้างเป้าหมายของสถานศึกษาที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การร่วมมือกับผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในการร่วมกันปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีรูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีการควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ที่มีความพร้อมและมีความสามารถในการปฏิบัติงานคนเดียวกับกลุ่มผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ใหม่ที่จะมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการทำงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของหลักสูตรต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง (References)

- คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น. (2564). **ข้อมูลทั่วไป**. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2565 จาก <https://ahs.northern.ac.th>.
- ชูชาติ พวงสมจิตร. (2558). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : มปท.
- ธมลพรรณ คันธนู. (2562). **แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถาบันการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บัญญัติ ลาภผล. (2562). **สภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปราณี ไชยภักดี. (2560). **การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มินตรา ลายสนธิเสรีกุล, และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2557). **กลยุทธ์การบริหารสถาบันการศึกษาสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถาบันการศึกษามัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพากรุงเทพมหานคร**. *วารสาร OJED*. 9(3), 392-406.
- วาสนา ทองทวีงยศ. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ*.

กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุภาพ คำวาง. (2559). *กระบวนการพัฒนาวิชาชีพผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ผู้รู้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น เชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย*. เชียงราย: รายงานการวิจัยสถาบันการศึกษาเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร).

เอกพล อยู่ภักดี, และวัลลภา อารีรัตน์. (2559, พฤษภาคม – สิงหาคม). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้จัดการเรียนการสอนและอาจารย์ในสถาบันการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 5(2), 36-45.

Kajornatthapol Pongwiritthon, Salinee Chaiwattanaporn, Sikarnmanee Syers, Pakphum Pakvipas, Sutheemon Chongesiroj. (2020). Development Guidelines of Transformational Leadership of the School Administrator of Schools in Special Economic Zone: Chiang Rai. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. 6(6), 1-15.

Stoll et. al, (2003). *Professional Learning Community*. New York, NY: Open University Press.

Vescio, Ross & Adam. (2008). A Review of Research on the Impact of Professional Learning Communities on Teaching Practice and Student Learning. *Teaching and Teacher Education: An International Journal of Research and Studies*. 24(1): 80-91.